

Manna ustała w obiecany kraj

Duchowo budująca cegielka nr 190

„Synowie izraelscy jedli mannę czterdzieści lat, aż przybyli do ziemi zamieszkałej. Jedli mannę, aż przybyli do granic ziemi kananejskiej”.

(2. Mojż. 16, 35)

On pobłogosławił Izraela – prawdopodobnie tego samego dnia, kiedy wzbranił się wejść do obiecanego kraju i zając go. **Tego właśnie dnia, kiedy nie uwierzyli szpiegom, manna spadała nadal tak samo – w nocy.** Lecz oni byli zupełnie poza wolą Pana. **Nie mogli zwyciężyć żadnej dalszej bitwy, dopóki nie zawrócili i nie uregulowali tych spraw z Bogiem.** Myślę, że obecnie nastąpiła pora, aby kościół powrócił na nowo do Boga. Musi powrócić i rozpocząć tak, jak powinien chodzić, żebyśmy mogli kontynuować naszą pielgrzymkę. [1]

Pomyślcie tylko, w jakiej doskonałości oni mogli chodzić każdego dnia, chodząc z Panem. Jakim życiem mogli żyć wprost tam na pustyni. Jedli każdego poranka mannę, która spadała w nocy (2. Mojż. 16). [2]

Tam właśnie popełnili swój wielki błąd, kiedy przyszedli do trybunału sądowego (w Kadesz Barne) i przyniesiono dowody tego, jak dobrym jest ten kraj (4. Mojż. 13; 14, 1-12). Tak bardzo cieszę się, że byli tacy ludzie przed laty, którzy pokonali wszelkie formalności, weszli do tego kraju i przespiegowali go i powrócili z dowodami, że **hen za rzeką jest ten kraj.** Amen. Tak bardzo raduję się z tego. **Lecz ludzie popełnili swój fatalny błąd, kiedy zaczęli szemrać przeciw Mojżeszowi, przeciw Bożym sługom i przeciw Bogu, i nie weszli do tego kraju.** I przypomnijcie sobie, każdy z tych, którzy szemrali, nigdy nie wszedł do tego kraju.

Jezus powiedział, kiedy był tutaj na ziemi: „Wasi ojcowie jedli mannę na pustyni, ale oni wszyscy pomarli. **Natomiast Ja jestem chlebem Życia, który przychodzi od Boga z niebios, a każdy człowiek, który spożywa z niego, nie umrze**” (Jan 6, 48-58). O, ja to lubię. Przeszliśmy ze śmierci do życia, **staliśmy się nowymi stworzeniami w Chrystusie Jezusie** (Ew. Jana 5, 24). [3]

Przypomnijcie sobie, Izrael pielgrzymował. Czy wiecie, jak daleko oni doszli? Byli już niemal... Byli tylko czterdzieści mil od niego, a trwało im to około czterdziestu lat, zanim do niego weszli. Dlaczego? Było tak dlatego, bo oni zaczęli szemrać przeciw głosowi, który przedłożył im znak. Oni nie zdawali sobie sprawy z tego, kiedy krzyczeli tam nad brzegiem i tańczyli w Duchu, Mojżesz też śpiewał w Duchu, a byli oddaleni od niego tylko o kilka dni. **Lecz oni zaczęli szemrać i chcieli uczynić coś innego.**

Dlatego pozostali czterdzieści lat na pustyni i poginęli, zgadza się; **dlatego, że nie wierzyli.** Bóg powiedział: „Oni nie mówią przeciwko

tobie, Mojżeszu, oni mówią przeciwko Mnie”. **Był to Głos Boży, nie głos Mojżesza**” (1. Kor. 10, 1-13).^[4]

Kiedy Izrael wyszedł z Egiptu, oni wszyscy wierzyli w poselstwo jednego proroka. **Widzieli znaki Boże, dokonywane przez Mojżesza; każdy z nich je widział.** I oni wszyscy wyszli z Egiptu, przepławili się przez Morze Czerwone i **zostali ochrzczeni w Mojżesza. Każdy widział moc Bożą, która przypadła na niego,** kiedy on śpiewał w Duchu i kiedy Miriam uderzała w tamburyn, i biegła tam i z powrotem po brzegu. Każdy z nich spożywał świeżą niebiańską mannę, która w nocy spadała z niebios. Każdy z nich pił z tej duchowej Skąły, która została uderzona.

I były dwa miliony tych, którzy wyszli z Egiptu. Ilu z nich weszło do obiecanego kraju? Dwaj. Jeden z miliona. Gdzie skończyli pozostali? Jezus powiedział, że oni poginęli. „Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni przez czterdzieści lat, a Ja wam mówię, że oni wszyscy umarli”.

Obecnie jest około pięciuset milionów chrześcijan na świecie, jeżeli zliczymy katolików, protestantów i wszystkich. Kiedy Jezus przyjdzie w Zachwyceniu, to zgodnie z tym, co właśnie powiedziałem, brakowałoby na świecie dzisiaj pięćset ludzi, którzy odeszliby w Zachwyceniu. I tyłu brakuje każdego dnia, jeżeli zliczymy we wszystkich krajach tych, którzy po prostu gdzieś przepadli. Więc mogłoby się to stać każdej chwili. Rozumiecie?

O, chrześcijanie, przyobleczmy się więc w zbroję Bożą (Efez. 5, 11-20). **Czyńmy wszystko, co umiemy, by Mu służyć, miłujmy Go i czekajmy na ten wspaniały czas.**

Lecz Bóg będzie ci dawał powodzenie. „Ależ, On mnie błogosławi”. Ja w to nie wątpię. On pobłogosławił Balaama również (4. Mojż. 22). Rozumiecie? Oczywiście, On ci będzie błogosławił. Lecz **będiesz chodził w Jego dopuszczalnej woli, nie w Jego doskonałej woli. Bóg nie zmienia Swojego zamysłu, ponieważ On ci błogosławi.** On błogosławił Izraela wprost tam na pustyni przez czterdzieści lat.

Co oni czynili? Poślubiali sobie żony, wychowywali rodziny, całowali dzieci, składali dziesięciny, żyli tam właściwie, a Bóg błogosławił im na pustyni, **karmił ich nadal manną; a każdy z nich zginął, ponieważ nie przestrzegali Jego pierwotnej woli – Jego Słowa.** Obrali sobie Jego dopuszczalną wolę.^[5]

Ludzie są jak dzieci Izraela, którzy wyszli z Egiptu i zatrzymali się niedaleko Obiecanego Kraju. Otóż, te dzieci Izraela wyszły z Egiptu w sile około dwóch milionów ludzi. Wszyscy pielgrzymowali razem, wszyscy widzieli te same cuda Boże, **wszyscy mieli dział w tej samej mannie i w wodzie z uderzonej skały, wszyscy szli za tym samym obłokiem we dnie i za słupem ognia w nocy (2. Mojż. 13, 21-22; 14, 24), lecz TYLKO DWAJ weszli do Obiecanego Kraju. Tylko dwaj byli wiernymi i prawdziwymi wierzącymi.**

To jest poprawne stwierdzenie, ponieważ Słowo mówi nam, że pozostali

pomarli z powodu niedowiarstwa; **również z powodu niedowiarstwa nie mogli wejść do tego kraju** (Hebraj. 3, 19).

Więc skoro było tak, że tylko dwaj weszli, to **pozostali nie byli prawymi wierzącymi**. Na czym polegała różnica? **Ci dwaj trzymali się Słowa**. Kiedy tych dziesięciu szpiegów upadło na sercu w Kadesz Barne, Jozue i Kaleb nie zachwiali się, ponieważ wierzyli Słowu i orzekli: „**Jesteśmy więcej niż zdolni zająć ten kraj**”. **Oni wiedzieli, że mogli go zająć, bo Bóg powiedział im: „Ja dałem wam ten kraj”** (2. Mojż. 3, 7-8, 17).

Kiedy wszyscy ci Izraelici oglądali moc i dobroć Bożą, i wyzwolenie, które im dał, **oni nie weszli do odpocznienia, które jest przedobrazem Ducha Świętego**. Widzicie więc teraz, **że tylko kilku będzie wierzyć cały czas i przyjmie Ducha Bożego**.^[6]

Bóg jest zobowiązany zatroszczyć się o Swoją obietnicę. Kiedy Bóg wyprowadził lud Izraela na pustynię, **On obiecał, że zatroszczy się o nich. A co Bóg obiecał, to też jest zobowiązany wypełnić**. Kiedy potrzebowali wodę, szli do skały. Kiedy potrzebowali pokarm, Bóg zesłał mannę z niebios. On otworzył Morze Czerwone.

Popatrzcie na tę mannę, która spadała – jaki to piękny przedobraz dzisiejszego Kościoła. Jak Bóg prowadził Izraela w naturalnym życiu, **tak On prowadzi Kościół obecnie w duchowym zakresie**.^[7]

„Zaprawdę, zaprawdę powiadam wam, kto wierzy we mnie, ma żywot wieczny.

Ja jestem chlebem żywota. Ojcowie wasi jedli mannę na pustyni i pomierali;

Tu natomiast jest chleb, który zstępuje z nieba, aby nie umarł ten, kto go spożywa.

Ja jestem chlebem żywym, który z nieba zstąpił; jeśli kto spożywać będzie ten chleb, żyć będzie na wieki; a chleb, który Ja dam, to ciało moje, które Ja oddam za żywot świata”. (Jan. 6, 47-51)

Paweł mówił do **duchowego Izraela, który objął w posiadanie ten kraj**. O, czy nie cieszyście się, że wyszliście z kraju egipskiego czosnku? Czy nie cieszyście się, że jesteście hen na pustyni? I **pamiętajcie, oni musieli jeść mannę – anielski pokarm z niebios, dopóki nie weszli do obiecanego kraju** (Jozue 5, 10-12). **A kiedy weszli do tego kraju, manna przestała spadać. Oni byli wtedy zupełnie dojrzały i jedli ziarno tego kraju**.

Teraz, kiedy już więcej nie jesteście niemowlętami, gdy już nie pragniecie szczerego mleka Ewangelii, nie trzeba was już pieścić i poklepywać po plecach, i przekonywać, abyście chodzili do zboru, **teraz, gdy jesteście prawdziwymi, w pełni dojrzałymi chrześcijanami, jesteście gotowi, by spożywać mocny pokarm** (Hebr. 5, 12-14; 6, 1-3). **Jesteście gotowi,**

by wejść do czegoś, jak on powiedział. Jesteście gotowi, by zrozumieć coś, co jest głębokie i obfite.

O, wejdźmy więc do tego zaraz. **I ach, było to ukryte od założenia świata.** On powiedział: „Teraz, kiedy weszliście do tego, ja kieruję to do was” – nie do tych, którzy tylko wyszli z Egiptu, nie do tych, którzy są ciągle w pielgrzymce, **lecz do tych, którzy są w obiecanym kraju, którzy przyjęli tę obietnicę** (1. Kor. 2, 6-10).

Ilu z was otrzymało obietnicę o przyjęciu Ducha Świętego? O, czy nie cieszyacie się, że jesteście obecnie w tym kraju hen po drugiej stronie, **spożywacie z jego ziarna, spożywacie mocne Boże rzeczy i macie jasne zrozumienie? Wasz duchowy zmysł nie jest w ogóle pogmatwany.** Wiecie dokładnie, Kim On jest. Wiecie dokładnie, Czym On jest. **Wiecie dokładnie, dokąd podążacie.** Wiecie dokładnie wszystko o Nim (Efez. 1, 15-23).^[8]

Zważajcie, bracia. Na jak długo miała wytrzymać ta manna? **Ona spadała w czasie całej pielgrzymki, aż oni doszli do innego okresu czasu – weszli do obiecanego kraju.** Jak długo będzie spadać Manna w obecnym czasie? **Aż Jezus przyjdzie.**

Piotr powiedział: „Pokutujcie, każdy z was i dajcie się ochrzcić w Imię Pan Jezus Chrystus na odpuszczenie waszych grzechów, a otrzymacie dar Ducha Świętego; albowiem obietnica ta jest dla was i dla waszych dzieci, i dla tych, którzy są jeszcze daleko, ilu ich Pan, nasz Bóg powoła” (Dz. Ap. 2, 38-39). Jak długo jest aktualna ta obietnica? Dla wszystkich, „ilu ich Pan, nasz Bóg powoła”. **Jak długo trwa okres czasu łaski, Bóg będzie ciągle powoływał mężczyzn i kobiety do Swojej usługi.**^[9]

Bibliografia:

[1] „Przypuszczanie” 62-0117 ak. E-48

[2] „Co mówicie, Kim jest Ten?” 64-1227 ak. 150-153

[3] „Mów do tej skały” 60-0723 ak. E-25

[4] „Głos znaku” 64-0321E ak. E-30

[5] „Czy Bóg zmienia pogląd na Swoje Słowo?” 65-0418E ak. 12-14, 177

[6] „Smyrneński Wiek Kościoła” księga 7. Wieków Kościoła str. 148

[7] „Wskreszenie Łazarza” 51-0729A, ak. E-64

[8] „Adopcja cz. 1” 60-0515E ak. 66-67

[9] „Ukryte Życie” 55-1006A ak. E-35